

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620201169
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5620201169.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobkyne V. A., N.. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. V., N. X. P. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Alenou Zadákovou, advokátkou so sídlom Košice, Kováčska 32, proti žalovanému Zinc Euro, a.s., so sídlom Poprad, Karpatská 3256/15, IČO: 47 918 551, zastúpenému splnomocneným zástupcom Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Poprad, Nám. Sv. Egídia 40/93, IČO: 44 250 029, v spore o určenie neplatnosti rámcovej zmluvy a o určenie neplatnosti záväzných žiadostí o pôžičku, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamietá.

Žalovanému sa priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23. 4. 2020, sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému určenia neplatnosti rámcovej zmluvy zo dňa 20. 6. 2018, záväznej žiadosti o pôžičku zo dňa 20. 6. 2018 a záväznej žiadosti o pôžičku zo dňa 2. 7. 2018, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedla, že dňa 20. 6. 2018 uzatvorila so žalovaným rámcovú zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného vyhľadávať pre ňu jednotlivých investorov a obstaráť v jej mene a na jej účet uzatvorenie zmluvy o pôžičke s investorom. V rovnaký deň podpísala záväznú žiadosť o pôžičku, na základe ktorej jej bola poskytnutá pôžička vo výške 1000 eur, s mesačnou splátkou 37,78 eura a s úrokom 38,5 % ročne. Na základe záväznej žiadosti zo dňa 2. 7. 2018 jej žalovaný poskytol pôžičku vo výške 600 eur, s mesačnou splátkou 223,67 eura a s úrokom vo výške 38,5 %. Úver, ktorý jej bol poskytnutý žalovaným, nemá charakter spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ale v zmysle ustanovenia § 24 uvedeného zákona sa na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. Rámcovú zmluvu považuje za absolútne neplatný právny úkon. Zmluvu podpísala P. A., pričom nie je zrejmé, na základe akého oprávnenia zmluvu uzatvorila. Z výpisu z obchodného registra žalovaného nevyplýva, že by bola členom predstavenstva. Absolútne neplatným je aj plnomocenstvo, dojednané v bode 9 rámcovej zmluvy, keďže sa jedná o generálnu plnú moc. Zmluva obsahuje aj neprijateľnú zmluvnú podmienku v čl. 10, v ktorej boli dojednané poplatky za upomienku a za vymáhanie pohľadávky. Záväzná žiadosť o pôžičku je spotrebiteľskou zmluvou, na základe ktorej jej bola poskytnutá pôžička. Musí preto obsahovať podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedená zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a rozpis splátok. Zmluva je neplatná aj pre rozpor s dobrými mravmi v časti úroku vo výške 38,5 %. Úroky sú viac ako dvojnásobne vyššie ako obvyklé úroky porovnateľných úverov, poskytovaných bankami.

2. Žalovaný vo vyjadrení ku podanej žalobe, doručenom súdu dňa 29. 5. 2020, navrhol podanú žalobu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania. Poukázal na skutočnosť, že žalobkyni neposkytol úver. Peniaze poskytnuté ako pôžička neboli a nie sú jeho majetkom, v čase uzavretia zmluvy bol len sprostredkovateľom pri uzavretí zmluvy. Pôžička bola vo vlastníctve fyzickej osoby - nepodnikateľa, ktorý nie je dodávateľom podľa predpisov spotrebiteľského práva. Rámcovú zmluvu v jeho mene podpísala P. A., ktorá bola jeho povereným zamestnancom a konala v jeho mene na základe poverenia zo dňa 1. 5. 2017. Plnomocenstvo, dojednané v čl. 9 rámcovej zmluvy, nepredstavuje generálnu plnú moc. Pred uzatvorením každej zmluvy o pôžičke mu musela žalobkyňa udeliť záväzný pokyn, a to prostredníctvom záväznej žiadosti o pôžičku, v ktorom musela priamo prejavíť výslovnú vôľu uzatvoriť zmluvu o pôžičke s parametrami, ktoré sama zadefinovala. Zmluvná podmienka, dojednaná v čl. 10 bod 2 rámcovej zmluvy, je v súlade s právnym poriadkom a nie je v rozpore so žiadnym ustanovením zákona. Záväznou žiadosťou o pôžičku ho žalobkyňa splnomocnila, aby uzatvoril v jej mene s jedným alebo viacerými investormi zmluvu o pôžičke. Zmluvy o pôžičke, na základe ktorých boli žalobkyni poskytnuté pôžičky, nemajú povahu spotrebiteľskej zmluvy a spravujú sa výlučne ustanoveniami Občianskeho zákonníka, a to § 657 a nasl. o zmluve o pôžičke. Zo záväznej žiadosti o pôžičku zo dňa 20. 6. 2018 vyplýva, že zinz úrok vo výške 38,5 % sa skladá z úroku v každej z jednotlivých pôžičiek vo výške 8 % ročne. Poplatky pozostávajú z poplatku za obstaranie príležitosti uzatvoriť zmluvu a za uzatvorenie zmlúv o pôžičke, za spracovanie žiadosti o pôžičku, za správu pôžičiek a za spracovanie splátok. Je teda rozdiel medzi zinz úrokom a úrokom zo zmluvy o pôžičke, teda 8 % z istiny požadovanej pôžičky ročne. Zo žiadosti o pôžičku zo dňa 2. 7. 2018 vyplýva, že zinz úrok vo výške 38,5 % sa skladá z úroku v každej z jednotlivých pôžičiek vo výške 5,5 % ročne. Poplatky pozostávajú z poplatku za obstaranie príležitosti uzatvoriť zmluvu a za uzatvorenie zmlúv o pôžičke, za spracovanie žiadosti o pôžičku, za správu pôžičiek a za spracovanie splátok. Žalobkyňa bola určite, jasne a zrozumiteľne oboznámená pred uzavretím zmluvy s cenou služby, za ktorú dostala adekvátne protiplnenie v podobe uvedených úkonov. Žalobkyňa bola o výške celkovej ceny za poskytnutú službu informovaná aj v listine „informačné povinnosti predávajúceho“. Poplatky sú cenou za sprostredkovanie uzatvorenia zmlúv o pôžičke a ďalších služieb s tým súvisiacich, teda ide o hlavný predmet plnenia, ktorý súd nie je oprávnený skúmať.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení ku vyjadreniu žalovaného (replike), doručenom súdu dňa 6. 8. 2020, uviedla, že tvrdenie žalovaného, že P. A. podpísala rámcovú zmluvu na základe poverenia zo dňa 1. 5. 2017, nemá oporu v listinných dôkazoch, predovšetkým v rámcovej zmluve. Predložením poverenia sa žalovaný snaží len dodatočne konvalidovať absolútne neplatný právny úkon. Poukázala na to, že žalovaný nepredložil žiadne písomné plné moci, na základe ktorých v jej mene uzatvoril zmluvy o pôžičke. Uvedené má za následok, že zmluvy o pôžičkách, ktoré v jej mene uzatvoril, sú absolútne neplatné. Na základe sprostredkovateľskej zmluvy nie je sprostredkovateľ oprávnený robiť na účet záujemcu voči tretím osobám žiadne právne úkony vo svojom mene alebo v mene záujemcu. V zmysle § 774 Občianskeho zákonníka je zaviazaný len na vyhľadanie zmluvného partnera pre záujemcu a nie na uzatvorenie zmluvy s treťou osobou. Úrok vo výške 38,5 % ročne je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi.

4. Žalovaný vo vyjadrení ku replike žalobkyne (duplike), doručenom súdu dňa 14. 9. 2020, trval na skutočnostiach, uvedených vo vyjadrení ku žalobe. Poukázal na čl. 1 záväznej žiadosti o pôžičku, ktorým ho žalobkyňa ako dlžník splnomocnila, aby uzatvoril v jej mene s jedným alebo viacerými investormi zmluvy o pôžičke. Taktiež v čl. 9 bod 1 rámcovej zmluvy ho žalobkyňa splnomocnila na uzatváranie jednotlivých zmlúv o pôžičkách s investormi v jej mene a na jej účet. Žalobkyňa ho teda uzatvorením rámcovej zmluvy splnomocnila, aby v jej mene a na jej účet uzatváral jednotlivé zmluvy o pôžičkách s investormi, a to na základe záväzného pokynu, ktorým je záväzná žiadosť o pôžičku.

5. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti advokátky žalobkyne, ktorej bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené. Advokátka žalobkyne svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila z dôvodu hospodárnosti konania, ako aj aktuálnej situácie v súvislosti so šírením ochorenia COVID - 19 a súhlasila s vykonaním pojednávania v jej neprítomnosti.

6. Advokátka žalovaného na pojednávaní trvala na všetkých skutočnostiach, uvedených vo vyjadrení ku žalobe a duplike. Navrhla podanú žalobu v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko rámcová zmluva, ani žiadosť o pôžičku, nepredstavujú zmluvu o spotrebiteľských úveroch, preto nie je možné vyžadovať od nich náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázala na skutočnosť, že žalovaný

vystupoval len ako sprostredkovateľ úveru. Žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti úkonov, nakoľko tento musí vyplývať z osobitného predpisu.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

8. Žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 20. 6. 2018 Rámcovú zmluvu - dlžník (ďalej len „rámcová zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok žalovaného vyhľadávať pre žalobkyňu jednotlivých investorov a obstaráť v mene a na účet žalobkyne uzatvorenie zmluvy o pôžičke s investorom za podmienok stanovených v zmluve, ako aj záväzok žalovaného poskytnúť žalobkyňi iné služby za podmienok a spôsobom dojednaným v zmluve, a to za odplatu, za podmienok dojednaných v zmluve. Podľa čl. 2 bod 13 rámcovej zmluvy, zmluvou o pôžičke je zmluva, na základe ktorej investor ako veriteľ poskytuje za podmienok v nej uvedených peňažné prostriedky dlžníkovi a ten sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky, v prípade, ak budú dohodnuté a splniť ďalšie povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke. Podľa čl. 2 bod 15 rámcovej zmluvy, záväznou žiadosťou o pôžičku je záväzný pokyn dlžníka daný spoločnosti prostredníctvom časti Moja zóna alebo písomne prostredníctvom obchodného zástupcu, na základe ktorého si dlžník volí výšku požadovanej pôžičky a požadovanú dobu splatnosti pôžičky v rámci intervalu určeného spoločnosťou a prejavuje súhlas s výškou zine úroku, ktorým zároveň dlžník splnomocňuje spoločnosť, aby v jeho mene a na jeho účet uzatvorila s investormi konkrétne zmluvy o pôžičke. V čl. 9 rámcovej zmluvy žalobkyňa udelila žalovanému plnomocnenstvo na uzatváranie jednotlivých zmlúv o pôžičkách s investormi v jej mene a na jej účet, a to podľa záväzného pokynu, ktorý udelí žalovanému vždy pred každou jednotlivou žiadosťou o pôžičku prostredníctvom časti Moja zóna alebo písomne prostredníctvom obchodného zástupcu vo forme záväznej žiadosti o pôžičku. V čl. 10 bod 2 rámcovej zmluvy si zmluvné strany dojednali poplatok za upomienku vo výške 6 eur a v čl. 10 ods. 4 rámcovej zmluvy maximálnu výšku nákladov spojených c vymáhaním pohľadávky 120 eur.

9. Dňa 20. 6. 2018 podpísala žalobkyňa záväznú žiadosť o pôžičku vo výške 1000 eur, s dobou splácania 48 mesiacov, celkovou výškou mesačnej splátky 37,78 eura a zine úrokom 38,5 % ročne, pričom zine úrok sa skladá z úrokov v každej z jednotlivých zmlúv o pôžičke vo výške 8 % ročne a z poplatkov spoločnosti za obstaranie príležitosti uzatvoriť zmluvy o pôžičke, za spracovanie žiadosti o pôžičku a za správu pôžičiek a spracovanie zine splátok. V žiadosti žalobkyňa uviedla, že splnomocňuje žalovaného, aby uzatvoril v jej mene s jedným alebo viacerými investormi zmluvy o pôžičke tak, aby celková výška pôžičky bola poskytnutá na základe zmluvy o pôžičke alebo viacerých zmlúv o pôžičkách tak, aby sa doba splatnosti jednotlivých pôžičiek rovnala dobe splatnosti ňou stanovenej a súčasne aby zine úrok sa rovnal súčtu všetkých úrokov dojednaných v jednotlivých zmluvách o pôžičke s jednotlivými investormi a súčtu všetkých jednotlivých poplatkov žalovanému, ktoré budú určené v percentuálnom vyjadrení, vypočítanom zo žiadanej istiny pôžičky ročne.

10. Dňa 2. 7. 2018 žalobkyňa podpísala záväznú žiadosť o pôžičku v celkovej výške 600 eur, s dobou splácania 48 mesiacov, celkovou výškou mesačnej splátky 22,67 eura a zine úrokom 38,5 % ročne, pričom zine úrok sa skladá z úrokov v každej z jednotlivých zmlúv o pôžičke vo výške 8 % ročne a z poplatkov spoločnosti za obstaranie príležitosti uzatvoriť zmluvy o pôžičke, za spracovanie žiadosti o pôžičku a za správu pôžičiek a spracovanie zine splátok. V žiadosti žalobkyňa uviedla, že splnomocňuje žalovaného, aby uzatvoril v jej mene s jedným alebo viacerými investormi zmluvy o pôžičke tak, aby celková výška pôžičky bola poskytnutá na základe zmluvy o pôžičke alebo viacerých zmlúv o pôžičkách tak, aby sa doba splatnosti jednotlivých pôžičiek rovnala dobe splatnosti ňou stanovenej a súčasne aby zine úrok sa rovnal súčtu všetkých úrokov dojednaných v jednotlivých zmluvách o pôžičke s jednotlivými investormi a súčtu všetkých jednotlivých poplatkov žalovanému, ktoré budú určené v percentuálnom vyjadrení, vypočítanom zo žiadanej istiny pôžičky ročne.

11. Žalovaný dňa 1. 5. 2017 udelil poverenie zamestnankyni P. A., aby v jeho mene vykonávala právne úkony zaväzujúce žalovaného s klientmi spoločnosti (investormi a dlžníkmi), najmä uzatvárala Rámcovú zmluvu Dlžník, Rámcovú zmluvu Investor, Rámcovú zmluvu - Nováciu, príkaznú zmluvu, zmluvu o postúpení pohľadávok, záväznú žiadosť, ako aj súvisiacu zmluvnú dokumentáciu.

12. Podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

13. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené N. A. B..

15. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanú žalobu žalobkyne zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia neplatnosti právnych úkonov, a to rámcovej zmluvy zo dňa 20. 6. 2018 a záväzných žiadostí o pôžičku zo dňa 20. 6. 2018 a 2. 7. 2018. Žalobkyňa sa teda domáhala určenia právnej skutočnosti v zmysle zákonného ustanovenia § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa možnosť domáhať sa určenia právnej skutočnosti (teda aj neplatnosti právneho úkonu) len v prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Ak sa preto žalobca domáha určenia právnej skutočnosti, hoci uvedené oprávnenie mu nevyplýva z osobitného predpisu, nepredstavuje takáto žaloba spôsobilý procesný nástroj ochrany práva žalobcu a nie je možné jej vyhovieť. Uvedený právny názor bol vyjadrený napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23Co/142/2019 a sp. zn. 23Co/49/2019 a v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/271/2018. Žalobkyňa v podanej žalobe netvrdila, ani v konaní nepreukázala, že by právo domáhať sa určenia neplatnosti právnych úkonov, uvedených v žalobe, vyplývalo z osobitného predpisu. Žalobkyňa uzavrela so žalovaným rámcovú zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného vyhľadávať pre žalobkyňu investorov a obstaráť v jej mene a na jej účet uzatvorenie zmlúv o pôžičkách s investormi. Medzi žalobkyňou a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, nakoľko rámcová zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom v zmysle zákonného ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, žalobkyňa, naopak, pri uzatváraní zmluvy konala ako fyzická osoba, nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalobkyne v zmluve. Uzavretá rámcová zmluva však nepredstavovala zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný nemal ani postavenie iného veriteľa podľa § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, ako to uvádzala žalobkyňa v žalobe, nakoľko žalobkyni neposkytol úver, ani pôžičku. Rámcová zmluva uzavretá medzi stranami sporu bola označená ako nepomenovaná zmluva podľa § 51 Občianskeho zákonníka, pričom obsahovala prvky sprostredkovateľskej zmluvy podľa § 774 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže predmetom zmluvy bol záväzok žalovaného vyhľadáť investorov, t. j. fyzické osoby, ktoré poskytnú žalobkyňu pôžičku. Súčasne sa žalovaný zaviazal obstaráť pre žalobkyňu v jej mene a na jej účet aj uzatvorenie zmlúv o pôžičkách s investormi, na čo ho žalobkyňa výslovne splnomocnila v čl. 9 rámcovej zmluvy, preto obsahovala rámcová zmluva aj prvky príkaznej zmluvy podľa § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd, vzhľadom na argumentáciu žalobkyne v replike, poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/65/2003, podľa ktorého: „Sprostredkovateľská zmluva podľa § 774 Občianskeho zákonníka je zmluvou, ktorou sa sprostredkovateľ zaväzuje obstaráť záujemcovi za odmenu príležitosť uzavrieť určitú zmluvu. Obsahom záväzku sprostredkovateľa je teda činnosť smerujúca k tomu, aby bola poskytnutá najmä príležitosť uzavrieť určitú zmluvu s tretou osobou. Na základe sprostredkovateľskej zmluvy nie je sprostredkovateľ oprávnený robiť na účet záujemcu voči tretím osobám žiadne právne úkony svojím menom alebo menom záujemcu. Sprostredkovateľ je oprávnený za záujemcu konať alebo prijímať čokoľvek, len ak bol na to splnomocnený písomným plnomocenstvom. Pri takomto splnomocnení sa riadia práva a povinnosti strán súvisiace s touto činnosťou zmluvou príkaznou. Pokiaľ obsahom dohody zmluvných strán je nielen záväzok jednej z nich vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby bola poskytnutá príležitosť uzavrieť určitú zmluvu s tretou osobou, a nie aj záväzok robiť právne úkony voči tretím osobám (napríklad uzavrieť predbežnú zmluvu - zmluvu o budúcej zmluve) na základe písomného plnomocenstva, alebo vyhotoviť návrh zmluvy, prípadne obstaráť inú záležitosť, či vykonať inú činnosť, potom ide o zmiešanú zmluvu sprostredkovateľskú a príkaznú (o obstaraní veci), ktorá sa primerane

riadi ustanoveniami upravujúcimi oba tieto zmluvné typy.“ Predmetom rámcovej zmluvy, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, nepochybne nebol záväzok žalovaného ako veriteľa poskytnúť žalobkyni ako dlžníkovi peňažné prostriedky (spotrebiteľský úver) a záväzok žalobkyne ako dlžníka poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Peňažné prostriedky poskytli žalobkyni na základe zmlúv o pôžičkách uzavretých podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka investori, ktorými boli fyzické osoby, vyhľadane žalovaným. Pokiaľ preto aj s účinnosťou od 1. 1. 2018 bolo doplnené zákonné ustanovenie § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch o oprávnenie spotrebiteľa domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nebolo možné uvedené ustanovenie aplikovať na rámcovú zmluvu, uzavretú medzi žalobkyňou a žalovaným ako osobitné ustanovenie, ktoré by oprávňovalo žalobkyni domáhať sa neplatnosti rámcovej zmluvy. Už len okrajom súd uvádza, že pokiaľ žalobkyňa odôvodňovala neplatnosť rámcovej zmluvy absenciou jej riadneho podpisu žalovaným, svoje skutkové tvrdenie nepreukázala. Z poverenia, udeleného dňa 1. 5. 2017 žalovaným, mal súd preukázané, že v mene žalovaného uzavrela rámcovú zmluvu jeho zamestnankyňa P. A.. V zmysle zákonného ustanovenia § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka môžu za právnickú osobu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci ako štatutárne orgány, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Štatutárny orgán (predseda predstavenstva) žalovaného poveril v písomnom poverení zamestnanca žalovaného na podpisovanie rámcových zmlúv - dlžník, preto rámcová zmluva, uzavretá v mene žalovaného P. A., bola uzavretá platne, osobou oprávnenou konať v mene žalovaného. V poverení, udelenom žalovaným, bolo jasne, určito a zrozumiteľne vymedzené, ktoré úkony v mene žalovaného je P. A. oprávnená vykonať. Možnosť poveriť zamestnanca konať v mene obchodnej spoločnosti v rozsahu uvedenom v poverení zo dňa 1. 5. 2017 predpokladá aj zákonné ustanovenie § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ žalobkyňa odôvodňovala absolútnu neplatnosť rámcovej zmluvy neplatnosťou dojednaní uvedených v čl. 9 a čl. 10 bod 2, 4, nemohla by aj prípadná neplatnosť uvedených dojednaní v zmysle zákonného ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka, vzhľadom na povahu zmluvy a obsah dojednaní, spôsobiť neplatnosť zmluvy ako celku. Navyše, plnomocenstvo, udelené žalobkyňou v čl. 9, nepredstavuje, tak ako to tvrdila žalobkyňa, generálne plnomocenstvo, nakoľko žalovaného oprávňovalo len na v ňom presne špecifikované úkony.

16. Súd taktiež nemal v konaní preukázané, že by osobitný predpis umožňoval žalobkyni domáhať sa určenia neplatnosti záväzných žiadostí o pôžičku. V tejto súvislosti súd považuje prvotne za potrebné uviesť, že záväzná žiadosť o pôžičku predstavovala jednostranný právny úkon, vykonaný žalobkyňou, ktorým žalobkyňa poverila (splnomocnila) žalovaného, aby v jej mene a na jej účet uzavrel zmluvy o pôžičke, s ňou požadovanými parametrami (výška pôžičky, doba splácania, výška splátky, úrok) s jedným alebo viacerými investormi. Aj podľa čl. 2 bod 15 rámcovej zmluvy, predstavuje záväzná žiadosť o pôžičku záväzný pokyn dlžníka daný spoločnosti, na základe ktorého si dlžník volí výšku pôžičky, dobu splatnosti a prejavuje súhlas s výškou zúčtovania úroku a súčasne splnomocňuje spoločnosť, aby v jeho mene a na jeho účet uzatvorila s investormi konkrétne zmluvy o pôžičke. Záväzná žiadosť o pôžičku teda nepochybne nepredstavuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. Na posúdenie oprávnenia žalobkyne domáhať sa určenia jej neplatnosti preto nebolo možné aplikovať zákonné ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Už len okrajom súd uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že záväzná žiadosť o pôžičku nepredstavuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere, bola nedôvodnou aj argumentácia žalobkyne vo vzťahu k náležitostiam žiadosti v zmysle zákonného ustanovenia § 9 od. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore v celom rozsahu úspešnému žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.